

Jak Křemílek a Vochomůrka opravili chaloupku

V chaloupce v černém lese bydleli Křemílek s Vochomůrkou. Měli se tam dobře, ale byla jedna nevýhoda. Teklo jim do chaloupky, bylo jim tam zima a báli se o své postýlky, aby nespadly a měli na čem spát. Tak se Křemílek s Vochomůrkou rozhodli, že opraví chaloupku, než jim všechno spadne, dokonce i postýlky.

„Křemítku, měli bychom opravit chaloupku.“

„Tak jo,“ řekl Křemílek.

„Vem kladivo, kleště, nářadí a vem i štafle,“ řekl Vochomůrka.

„A kde to mám asi tak vzít?“

„Přece v místnosti na věci.“

„Ta už tam není, smetla ji bouře.“

„Ale já tam měl zásobu lízátek!“ volal Vochomůrka.

„Ty bys pořád jedl sladké.“

„Nech si to a raději vymysli, čím budeme chaloupku opravovat,“ řekl zase Vochomůrka.

Křemílek to náhodou věděl, měl pod postelí schované ještě jedno nářadí. Dali štafle ke střeše, tu potřebují nejvíc. Vochomůrka vylezl na štafle, Křemílek mu podal kleště. „A koukej z toho nespadnout.“ Vochomůrka začal dávat na střechu nové polínka a zatřukávat je kladivem. „Myslím, že bys byl lepší než já.“ Střechu máme! Tak a jdeme opravovat okno. A potřebujeme na to sklo. To koupíme u Motýla Emanuela. Tak jedem. „Čau, kluci, tady máte okno, co jste si tak přáli.“ Tak my zas jedem, díky. Musíme jet opravovat chaloupku, aby nám nespadla za chvíli na hlavu. Vyměnili okno a šli na komín, aby měli tepleji. A šli na dveře, aby jim netáhlo domů. Jenže když ty dveře namontovali, okamžitě spadly na Vochomůrku. Pomóóóó! Zavoláme Vílu Amálku a ta přijela a řekla. „Na to potřebujeme někoho silného.“ Proto zavoláme Rumcajse. Rumcajs přijel modrým autem a zvednul dveře. „Děkuju,“ řekl Vochomůrka, protože byl slušný. Křemílek řekl Vochomůrkovi: „Běž si odpočinout, jestli Ti ještě nespadla postel.“ Vochomůrka si šel lehnout, ale když si lehnul, propadl se. Křemílek mu řekl, ať už nejí žádné sladkosti a lízátko. A museli jít opravit postýlku. Opravili ji a šli spát. Usnuli hned, protože byli unavení z té práce. Byli šťastní, protože mají opravenou chaloupku.